

ΜΗ ΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἡπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἐξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἐξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΤΗΣ

Αὔριον πωλεῖται

εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ διανέμεται εἰς τοὺς συνδρομητὰς τὸ Θ' φυλλάδιον τοῦ

ΚΥΡΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΤΑ ΕΝΙΣΧΙΑΙ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βάριον, 18 Ἰουλίου.

«Τί νὰ γράψω διὰ τὸ «Μη Χάλνεσαι»; Ἡρώτων προχθὲς ἑμαυτὸν ὁ κόσμος κοιμᾶται ἢ κάμνει λουτρά; οἱ διηνεκεῖς περὶ χολέρας φόβοι, ὁ καύσων, ταξειδιὸν τι ὑπουργοῦ, ὀλίγη ἐξωτερικὴ πολιτικὴ, νὰ τὸ καθημερινὸν menu τοῦ ἐντοπίου τύπου, παρὰ τὰ κοινὰ ὄλω; καὶ τοπικὰ πράγματα τοῦ ἡμερησίου βίου. Ἀλλὰ χθὲς τὴν πρωῖαν ἤρξατο καὶ ἐδῶ διαδιδόμενη ἡ μαύρη ἀγγελία συμφορᾶς μεγάλης: τὰ τηλεγραφήματα ἀλλεπάλληλα εἰ καὶ σκοτεινὰ, γενικὰ, ἀόριστα ἐπέβεβαίον δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τὴν πανολεθρίαν τῆς Casamicciola—χαριστάτης πολίχνης ἐπὶ τῆς νήσου Isechia ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Νεαπόλεως, ἐν ἣ ἡ πλείστοι συνέρχονται ξένοι διὰ τὰ θειοῦχα λουτρά της—διδόντα εἰς τὴν συμφορὰν ἀναλογίας φρικωδεστέρας ἴσως τῆς πραγματικότητος. Καὶ ὅμως—πρὸ μιᾶς στιγμῆς ἀνέγνων τὰς ἐφημερίδας τῆς Νεαπόλεως—καὶ ἡ τρομώδης περιγραφή τῆς καταστροφῆς, ὑπερέβαλλε ὄντως τὰς φανταστικὰς τῆς χθὲς ἀναλογίας, καταπλήτσει, καὶ ὁ δι' αὐτῆς ἐξεγειρόμενος οἰκτο; καὶ ἔλεος ὡς μία ὀδύνη ἀφατος σφίγγει τὰ στήθη δυνατὰ καὶ σιγάζει θανασίμως τῆς καρδίας τοὺς παλμούς.

Εἶνε ἴσως μεγάλαί αἱ φράσεις μου—ἀλλὰ πρὸ τοιαύτης ἀνθρωπίνης συμφορᾶς, ὅταν πρὸ ἐνὸς αἰμορρῦτου τάφου, ὅστις χθὲς ἦν πόλις εὐθυμος καὶ γελῶσα καὶ σήμερον ὑπὲρ τὰς τρεῖς χιλιάδας συγκρατεῖ νεκρῶν, εἰκοσιν ἕτεροι χιλιάδες συγγενῶν καὶ φίλων ἐν ἀπογνώσει ὀλοφύρονται, πρὸ τῆς τοιαύτης εἰκόνας δύναται ἴσως ὁ πόνος; καὶ ἡ συμπάθεια νὰ ζητήσῃ τὸ μέτρον τῶν λέξεων;

Ἡ Νεάπολις ὅλη συγκρατοῦσα τὰ δάκρυά της σπεύδει ἀρωγὸς ἀκατάβλητος τοῖς ἀπολλυμένῃς αἱ ὁδοὶ της πλήθουσι φορεῖων καὶ ἀμαξῶν μετακομιζουσῶν νεκρῶν; καὶ πληγωμένους οὗς εἰκοσιν ἀτμόπλοια συνεχῶς ἀπὸ τῆς κακοδαίμονος νήσου μεταφέρουσιν τὰ νοσοκομεῖα ὅλα βρεῖθουσι

πληγωμένων, καταλαμβάνονται αἱ ἐκκλησίαι, τὰ δημόσια καταστήματα. Ἡ Casamicciola καὶ δύο ἕτερα χωρία ἐπὶ τῆς νήσου Ἰσκίας δὲν ὑπάρχουσι πλέον καὶ ἀντ' αὐτῶν σωροὶ μόνον ἐρειπίων ἀμόρφων ὑπὸ τὰ ὅποια ἀμέτρητα τ' ἀνθρώπινα σώματα ἀναζητοῦνται καὶ ἐκθάπτονται μέχρι τοῦ νῦν. Ἡ καταστροφὴ ἐπῆλθε τὴν νύκτα τοῦ σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν 16(28)—17(29) λήγοντος ἡ πρώτη τοῦ σεισμοῦ δόνησις ἐπῆλθε περὶ τὴν 10ην ὥραν τῆς νυκτὸς καὶ ἦν οὕτω ἡ ἰσχυροτέρα ἢ καταρρίψασα αἰφνιδίως τὸ πλεῖστον τῶν οἰκοδομῶν ἐξ οὗ καὶ ἡ πανολεθρία συμπεραίνεται ὅμως ὅτι ἡ καταστροφὴ ἐπεγένετο πληρεστέρα ὡς ἐκ τῆς καταχώσεως τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς πτώσεως τῶν ἐπικειμένων βράχων.

Λέγεται περὶ ἑλληνικῆς τινος οἰκογενείας, ἧς τὸ ὄνομα ὄλω; ἀγνώριστον ἀναφέρουσιν αἱ ἐφημερίδες καὶ ἡ ὅποια σωθεῖσα ἐκ τοῦ ὀλέθρου, ἐγκατέλιπεν ὅμως ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας ἐν ἣ διητᾶτο μεγάλην περιουσίαν εἰς ἀξίαν νομισματικὰς καὶ τιμαλφῆ.

Ἀφίνω τὸ θλιβερὸν ἀντικείμενον καὶ κλειῶ τὴν παροῦσαν, ἐν ἄλλο λυπηρὸν ἐν τῇ ἀθλίᾳ αὐτοῦ σμικρότητι δι' ἡμᾶς τοὺς ἐνταῦθα ἑλληνας προσθέτων πρὸ τινων ἡμερῶν ἡ ἐγχώριος ἀστυνομία συνέλαβε καὶ ἐφυλάκισεν ἕνα ἑλληνα, συνήθως ἐνταῦθα διαμένοντα, κάποιον Δημοσθένην Νικολαῖδην ὑποδειχθέντα ὑπὸ τῆς αὐστριακῆς καὶ τῆς κεντρικῆς ἰταλικῆς ἀστυνομίας, ὡς δεξιώτατον καὶ ἐπίφοβον λωποδύτην. Ἐν τόπῳ μικρῷ ἐνθα οἱ συμπατριῶται ἀριθμοῦμεθα ἐπὶ τῶν δακτύλων, ἐννοεῖτε ἂν τὸ γεγονός τοῦτο μᾶς ἐθλιψε διὰ τὸ ἐθνικὸν ὄνομα ὅπερ ὑπερρφάνως γνωρίζομεν νὰ φέρωμεν.

Βάριον, 19 Ἰουλίου

CHARITAS!

Ἐλεεῖτε! Ἐλεεῖτε! Μετὰ τὸν τρόμον καὶ τὴν φρίκην, μετὰ τὸν ἄρρητον πόνον, ὅστις πνίγει τὴν καρδίαν καὶ ξηραίνει τοὺς ὀφθαλμούς, πόσον ἀνθρωπίνως ὠραῖον εἶνε τὸ θέαμα τῶν σπυδόντων εἰς ἀρωγὴν τῆς δυστυχίας! ἡ ἀπ' αὐτοῦ συγκίνησις ἡρεμωτέρα ἀποσπᾷ τὰ γλυκύτερα δάκρυα ἀπὸ τ' ἀνθρώπινα ὄμματα.

Ἀφ' ἐνὸς ἡ φρικώδης πανολεθρία, ἣν ὁ ἀγγλικὸς τύπος χαρακτηρίζει ὡς μίαν τῶν μεγίστων καταστροφῶν τοῦ αἰῶνος—ἡ Casamicciola καὶ τὸ Torio κατεστραμμένα διὰ παντός,

ερείπια καλύπτοντα ὑπὲρ τὰ τρισχίλια πτώματα— ἀφ' ἐτέρου ὀλόκληρον τὸ Ἰταλικὸν ἔθνος, φρίττον κατ' ἀρχάς, συγκινούμενον εἶτα καὶ μετὰ δακρύων σπεύδον πρὸς μείωσιν τῆς συμφορᾶς πρὸς βοήθειαν τῶν ἐπιζώντων. Ὅλους, ὄλους, πάσας τὰς τάξεις, πάντα τὸν λαὸν περιλαμβάνει τὸ εὐγενὲς τοῦτο θέαμα: ἐργάται καὶ ἀχθοφόροι κατὰ ἑκατοντάδας προσφέρουσι δωρεὰν τοὺς βραχιόνάς των πρὸς ἔκχωσιν καὶ διάσωσιν τῶν δυστυχῶν, πρὸς μεταφορὰν τῶν πληγωμένων, πρὸς ἐνταφιασμὸν τῶν νεκρῶν· ὁ βασιλεὺς, ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τῆς συμφορᾶς, τηλεγραφεῖ ὅπως δαπανηθῆ διὰ λογαριασμὸν τοῦ οἴου δῆποτε ποσὸν διὰ τὰς πρώτας ἀνάγκας καὶ σπεύδει ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος, ὅπως διὰ τῆς παρουσίας του ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὸ πικρὸν καὶ βαρῦτον ἔργον, τὰ ἐπαρχικὰ καὶ δημοτικὰ συμβούλια ἐν βίᾳ ψηφίζουσι βοήθειαι καὶ τηλεγραφικῶς διαβιβάζονται πανταχόθεν τῆς Ἰταλίας τῷ Νομάρχῃ Νεαπόλεως ἑκατοντάδες χιλιάδων φράγκων: ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Νεαπόλεως προσφέρουσι ἀνὰ ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων ἑκάστη· ὁ τύπος διοργανίζει ἰδιωτικὰς συμφορὰς πανταχοῦ, ἐν ταῖς μεγαλουπόλεσιν, ἐν τοῖς χωρίοις: οἱ ὑπουργοὶ σπεύδουσιν ἀνὰ οἷς ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος, ἀφοῦ πρῶτον ἐν Ρώμῃ συνελθόντες εἰς συμβούλιον διέθηκαν σπουδαῖον χρηματικὸν ποσὸν, διὰ τὰ πρώτα βοηθήματα: οἱ πρίγγητες τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τηλεγραφικῶς διαβιβάζουσιν ἐκ τῶν ἰδίων χιλιάδας καὶ χιλιάδας φράγκων καὶ οἱ σπουδασταὶ ἐν τοῖς σχολείοις συλλέγουσι τὰς ἰσχύας των προσφορᾶς, καὶ πάντες θέλουσι κατὰ τὴν δόξαν, κατὰ τὴν ἀνάγκην, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν βοηθῆσαι: εἶνε ἄμιλλα ἀγαθοεργίας, πυρετὸς ἐλέους, ἔξαψις ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, ἥτις σοὶ ἀποσπᾷ δάκρυα, καὶ σχεδὸν σχεδὸν ἐπιθυμεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ συμβαίνῃ κάποτε μία δυστυχία, ὅπως ἐν αὐτῇ ὄντως ἐκδηλοῦται ἡ ἀνθρωπίνος καρδιά εὐγενής, συμπαθοῦσα, ἀγαπῶσα, χριστιανική.

Ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλίᾳ, Γερμανίᾳ, διενεργοῦνται ἤδη συν-

νεισφοραὶ ὑπὲρ τῶν ταλαιπώρων θυμάτων τῆς νήσου Ischia· τὸ αἶσθημα αὐτὸ τῆ, φιλανθρωπίας ὑπερέβαλλον τὰ ὄρια ἐνὸς ἔθνους, ἐξερχόμενον τῶν συνόρων ἐπικρατείας καὶ διαπλούμενον παρ' ἐτέροις ἀνθρώποις, οὐς συμφέροντα καὶ ἀντιζηλοῦσι ἀπ' ἐκείνων ἴσως χωρίζουσι, συμπληροῦσι τὴν μεγάλην τῆς ἀγάπης εἰκόνα, παρομοίως τῇ ὁποίᾳ μόνος ὁ Ἰθ' αἰὼν εἶδε τοῦ Χριστοῦ τὰ ὄνειρα.

Ἐλεεῖτε, ἐλεεῖτε! Κάμετε καὶ σεις αὐτοῦ κατὰ τὴν: ἡ φιλανθρωπία εἶναι τὸ μέτρον τοῦ πολιτισμοῦ ἐνὸς ἔθνους· ἂς μὴ ὑστερήσῃ ἡ Ἑλλάς τῶν ἐτέρων τῆς Εὐρώπης ἔθνων· δότε σεις οἱ τοῦ Μη Χάνεσαι τὸ παράδειγμα· ἂς προσενηγοῦσιν αἱ στήλαι τῆς ἐφημερίδος, ὅπως συλλέξωσι τὰς προσφορὰς πάντων· ἂς ὠφεληθῶμεν τῆς ἔστω καὶ πικρᾶς ταύτης περιστάσεως ὅπως προσφέρωμεν ἕνα ὄσολόν καὶ ἐν δάκρυ εἰς τοὺς πάσχοντας ἐκ τῶν ἀδελφῶν Ἰταλῶν· οἱ ἄλλοι θὰ τὸ ἐνθυμηθοῦν μίαν ἡμέραν.

A. G. H.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἔτος ὀλόκληρον παρήλθεν ἀφ' ὅτου ἡ νόσος εὐλογία ἐνεσκηψεν εἰς τὸ χωρίον Κοροπί τοῦ Δήμου Κοροπίας καὶ οὐδέ μία μέχρι τοῦδε γενναία φροντίς ἐλήφθη πρὸς ἀποσόθησιν αὐτῆς. Μολοντί δὲ τὸ «Μη Χάνεσαι» ἐπανειλημμένως ἔγραψε περὶ τῆς ἀκηδείας τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Κρωπίας καὶ ἐζήτησε τὴν ἄμεσον ἐνέργειαν ἐπὶ τούτου τῆς κεντρικῆς διοικήσεως, οὐδὲν ἀπιτελεσματικὸν μέτρον ἐλήφθη καὶ ἤδη ἔρχομεν νέαν ἐπίτασιν τῆς εὐλογίας, ἐξ ἧς συνέβησαν περισσότερα τῶν τριάκοντα κρουσμάτων καὶ εἰς ἑκατὸν δὲ ἀναβιβάζονται οἱ μέχρι τοῦδε ἀποβιώσαντες. Ἐπειδὴ δὲ τὸ χωρίον Κοροπί εὐρίσκεται εἰς ἄμεσον σχέσιν μετὰ τὴν πρωτεύουσαν, καθ' ὅσον καθ' ἑκάστην ἔρχονται ἐκεῖθεν χωρικοὶ, φο-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 529)

— Ἐλθετε, φίλε μου, εἶπεν, ἔλθετε. Μὴ λησμονῆτε τὰς συστάσεις μου· ἔστε ἥρεμος, ἰσχυρός.

Συγχρόνως μὲ αὐτοῦς, ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους τῆς οἰκοδομῆς ἐφάνησαν ἐξελθοῦσαι ἡ βαρόνη καὶ ἡ Ἐρριέττη. Ἐκεῖ, ἔμελλον νὰ ἀποχωρισθῶσιν. Ἀμφότεραι ἦσαν μελανεῖμνες, ἔχουσαι ἑκάστη μέλανα καὶ πυκνὸν πέπλον ἀνηρτημένον ἐπὶ τοῦ πύλου. Ἡ βαρόνη ἐκράτει μικρὸν ἑδοιοπορικὸν σάκκον.

Οἱ δύο ἄνθρωποι ἀσκεπεῖς προῦχώρησαν πρὸς τὰς κυρίας, αἵτινες εἶχον σταθῆ εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων τινῶν βηματίων. Ἡ βαρόνη ἦν καταβεβλημένη, ἀλλὰ διετήρει τὴν γαλήνην καὶ ἐφάνητο ὅτι ἀπόφασιν εἶχε νὰ ὑποφέρῃ ἀκόμη. Ἡ Ἐρριέττη ἦν ὠχρὰ καὶ ἔτρεμεν· ἡδύνατο ἕκαστος νὰ παρατηρήσῃ ἐπὶ τῶν παρειῶν αὐτῆς τὰ ἴχνη δακρύων μὴ ἀπομαχθῶντων καλῶς.

Ἡ κ. Λαγγάρδ τείνας τὴν χεῖρα πρὸς τὴν βαρόνην.

— Κυρία ἐντάμωσιν, κυρία, εἶπε, καλὴν ἐντάμωσιν καὶ ἐντὸς ὀλίγου, ὡς ἐλπίζω.

— Δὲν θὰ παῖσω σκεπτομένη ὑμᾶς, ἀπήντησεν ἡ κυρία Δεσιμαίτζ.

Τοῦτο μόνον εἶπον καὶ ἔστησαν ἀπέναντι ἀλλήλων ἄφωνοι, τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν εὐγλωττότερον τοῦ λόγου.

Ἡ κ. Λαγγάρδ στραφεῖς εἶτα πρὸς τὴν Ἐρριέττην εἶπεν αὐτῇ τοὺς λόγους τούτους, τοὺς ὁποίους μόνη ἡδύνατο νὰ ἐγγόση.

— Ὑπεσχέθην καὶ θὰ τηρήσω τὰς ὑποσχέσεις μου.

Ἡ νεάνις ἀπήντησεν αὐτῷ διὰ βλέμματος μεστοῦ ζωηρᾶς εὐγνωμοσύνης, εἶτα προχωρήσασα κατὰ ἐν βῆμα ἔτεινε τὸ μέτωπον.

Λίαν συγκεκρινημένος ὁ κ. Λαγγάρδ κατησπάσθη αὐτό. Τότε ὁ Λυκογιάννης, ὅστις ἴστατο ὀλίγω ὕψισθεν, ἐπλησίασε τὴν βαρόνην.

— Κυρία, εἶπε μὲ φωνὴν συγκεκρινημένην, λογιζομαι εὐτυχῆς γνωρίζων τώρα ὅ,τι ὑμεῖς καὶ ἡ δεσποινὶς Ἐρριέττη ἐπράξατε ὑπὲρ ἐμοῦ. Ἄ! εἶμαι ὑπερήφανος, εὐτυχῆς διότι ὑπῆρξα τὸ ἀντικείμενον τοιαύτης ἀφοσιώσεως. Ὅταν σκέπτομαι τί ἤμην, ὅταν θὰ συγκρίνω τὸν ἀγριάνθρωπον μὲ τὸν ἄνθρωπον τὸν σημερινόν, θὰ θελω, ἰδοὺ τὸ ἔργον ὑμῶν. Μετὰ τῶν ζωηρῶν εὐχαριστιῶν μου, κυρία, δέξασθε τὴν ἐκφρασιν τὴν βαθείας εὐγνωμοσύνης μου.